

„V první projektový den vyšli jsme si všichni ven.

Obešli jsme úřady, přišli jsme si pro rady.

Téma bylo vážnější, zas jsme trochu chytřejší...” 2

Den na statku 4

Návštěva archivu 5

O Jeronýmu Pražském 7

Den v muzeu 8

Exkurze po institucích 10

Křížem krážem Rakovníkem

Toto mimořádné číslo časopisu BOOM! je věnováno netradičnímu projektovému dni, který jsme zorganizovali pro studenty 1. – 3. ročníků v úterý 22. března 2016. Ve škole totiž v tento den probíhalo krajské kolo soutěže v grafických disciplínách, které bylo velmi náročné z hlediska organizace i využití prostor školy. Většina tříd proto vyrazila poznávat Rakovník a jeho nejbližší okolí s jasným cílem: dozvědět se co nejvíce nových informací a získat dostatek podkladů pro přípravu zajímavých článků do časopisu, který máte dnes před sebou.

První ročníky navštívily knihovnu a nejvýznamnější finanční instituce v Rakovníku. Mimo jiné se dozvěděly více o slavných rakovnických rodácích, zhlédly výstavu k 175. výročí založení rakovnické knihovny nebo vyslechly informace o činnosti Úřadu práce.

Druháci měli neméně zajímavý program. Část studentů trávila dopoledne v Muzeu T. G. M. a seznamovala se s velikonočními zvyky v našem regionu. Mohli si také prakticky vyzkoušet pletení tradiční pomlázky z proutků nebo zdobení kraslic. Druhá skupina vyrazila na exkurzi do školního statku Bulovna, seznamovala se zde s mechanizací, živočišnou i rostlinnou výrobou a také ekonomickou stránkou podnikání v zemědělství. Zajímavá byla i návštěva výroby sýra s možností ochutnávky a nákupu hotových výrobků.

Třetí ročníky čekalo dopoledne v Okresním archivu, kde probíhá výstava zaměřená na osobnost Jeronýma Pražského. Studenti se také blíže seznámili s funkcí archivu a jeho hlavními činnostmi.

Ani naši čtvrtáci ale nezháleli a celé dopoledne věnovali intenzivní přípravě na blížící se maturitní zkoušky, při kterých jim budu držet palce.

Na následujících stránkách je tedy celý projektový den podrobně zachycen z pohledu jednotlivých tříd a doplněn řadou zajímavých fotografií, které studenti v průběhu dne pořídili. Věřím, že se vám jednotlivé příspěvky budou líbit a přeji vám všem příjemné čtení. ☺

Na závěr bych ještě ráda poděkovala mým kolegům, kteří se na zajištění projektového dne podíleli, i všem organizacím a podnikům, které nám ochotně vyšly vstříc a pro naše studenty připravily tak bohatý program. Děkuji také všem studentům 3. L, kteří nám ve škole pomáhali při organizaci soutěže, a studentům, kteří vzorně reprezentovali naši školu a nemohli se tohoto projektového dne zúčastnit.

Hezké jarní dny přeje

Radka Soukupová

„V první projektový den vyšli jsme si všichni ven. Obešli jsme úřady, přišli jsme si pro rady. Téma bylo vážnější, zas jsme trochu chytřejší...“

V úterý 22. 3. 2016 se naše třída 1. L zúčastnila prvního projektového dne „Výpravy za poznáním“. V hodině ekonomiky jsme se rozdělili do dvojic popřípadě do trojic. Každá skupinka měla za úkol předem si připravit informace o zadané instituci, o tom, jak funguje a jaké služby klientům nabízí.

V úterý 22. 3. 2016 se naše třída 1. L zúčastnila prvního projektového dne „Výpravy za poznáním“. V hodině ekonomiky jsme se rozdělili do dvojic popřípadě do trojic. Každá skupinka měla za úkol předem si připravit informace o zadané instituci, o tom, jak funguje a jaké služby klientům nabízí.

Nejvzdálenější institucí byla budova okresní správy sociálního zabezpečení. A protože jsme byli v časové tísní a navštívit tuto budovu bychom nestíhali, tak nám paní učitelka Benešová sdělila pár důležitých informací hned před ško-

lou. A tak už víme, že OSSZ vybírá sociální pojištění, zajišťuje vyplácení různých typů důchodů, nemocenských dávek, a také například zajišťuje lékařskou posudkovou službu.

Další zastávka byla u pobočky VZP – největší zdravotní pojišťovny, která vybírá zdravotní pojištění a hradí zdravotnickou péči, ošetření, platy lékařů... Kromě VZP v Rakovníku fungují i další zdravotní pojišťovny. Každý z nás je klientem jiné pojišťovny, ale poslání mají společné. Dozvěděli jsme se, že pojišťovnu můžeme změnit jednou za rok. Měli bychom sledovat nabídku

a program pojišťoven a podle toho zvolit tu správnou.

Následně jsme se přesunuli k městské knihovně. Tam jsme si popovídali o chodu dalších významných institucí jako například o chodu finančního úřadu – jako správci daní a dalších státních odvodů, okresního soudu – nezávislého státního orgánu, vykonávajícího soudní moc a rozhodujícím o vině a trestu za trestné činy. Sdělili jsme si vzájemně informace o městském úřadě, jehož odbory se nacházejí ve dvou rakovnických budovách. Nyní už víme, kde sídlí starosta města, kam zajít na matriku, nechat si zřídit cestovní pas nebo občanský průkaz atd. Zmínili jsme i klasické pojišťovny – jako finanční instituce, které na základě smlouvy pojišťují osoby, majetek či zájem.

Cestou po rakovnickém náměstí jsme si jmenovali a ukazovali různé banky jako finanční instituce, které poskytují úvěry, zprostředkovávají platby a zřizují účty, provádějí směnárenskou a poradenskou činnost.

Tou nejdůležitější a časově nejnáročnější byla zastávka na úřadu práce. Tam nás přivítala osobně paní ředitelka Jitka Ledvinová a strávila s námi v diskuzi zajímavou hodinu. Na začátku nám přiblížila význam a poslání úřadu práce, vysvětlila situaci na trhu práce, zmínila míru nezaměstnanosti a další zajímavosti. Také jsme se dozvěděli, že pod úřad práce spadá i oddělení státní sociální podpory. Vysvětlila nám, jakým způsobem se přidělují sociální dávky. Také víme, že zde probíhají rekvalifikační kurzy.

Jako studenti ekonomického oboru jsme tento projektový den ocenili. Dozvěděli jsme se nové informace z praxe, seznámili jsme se s budovami, kolem kterých často chodíme jako kolem neznámých, anonymních. Je velmi pravděpodobné, že některá z výše jmenovaných institucí bude i našim budoucím pracovištěm. A jak říkala paní Ledvinová, po absolventech MOA v Rakovníku je vysoká poptávka. A to je pro nás velkou výzvou...

Třída 1. L

Den na statku

Dne 22. 3. 2016 v rámci projektového dne navštívila třída 2. B a 2. A školní statek Střední zemědělské školy v Rakovníku

Nejprve se nám dostalo spousta zajímavých informací o statku od vedoucí paní Zdeňky Kounovské. Pověděla nám o tom, že statek funguje už od padesátých let. Největšího rozmachu dosáhl v šedesátých letech, kdy obhospodařoval největší výměru zemědělské půdy a choval největší množství dobytka. Nyní funguje oproti této době v poměrně menším rozsahu. Na statku mají zhruba 400 vepřů a 250 krav, chovají zde i malé stádo ovcí, koz a koní. Z rostlinné výroby se zaměřují na pěstování řepky a chmele. Také zde pěstují poloraný žatecký červeňák, což je jedna z nej kvalitnějších odrůd chmele na celém světě. Jedna tuna tohoto sušeného produktu se prodává za 175 000 – 185 000 Kč. Chmelnice z části obhospodařují studenti zemědělské školy v rám-

ci své praktické výuky, z části zaměstnanci statku i jiní brigádníci. Statek také vyrábí a prodává kravské, kozí mléko a produkty z něj. Státní statek je příspěvkovou organizací, jejímž zřizovatelem je Středočeský kraj. Živočišná výroba je ztrátová, ale i nadále v ní pokračují, protože jim to kompenzují zisky z rostlinné výroby. Když jsme byli obeznámeni se všemi informacemi, pokračovali jsme prohlídkou statku.

Naší první zastávkou byl kravín, kde jsme si mohli prohlédnout spoustu odlišných krav. Na konci kravína jsme viděli malé tele, které se narodilo téhož dne v 8.00 h ráno. Když jsme opusili kravín, narazili jsme zhruba na 20 ohrádek s telátky. Další naší zastávkou byly chlévy s kozami

a ovce. Kousek opodál nás zaujal výběh s koňmi. Na konci prohlídky jsme navštívily prasečák. Mohli jsme si tu prohlédnout prasnice s váhou zhruba 300 kg, společně s vrhem selat (10-20 ks), která měla nejspíše 1-2 kg. Může se také stát, že sele uhynie kvůli zalehnutí prasnicí. Tato prohlídka nám poskytla velmi zajímavé informace a mnoho vtipných zážitků.

Třída 2. B, 2. A

Návštěva archivu

V úterý 22. března 2016 jsme navštívili Okresní archiv v Rakovníku. Sešli jsme se ve školních šatnách v 8.00 a společně se 3.B a pod přísným dohledem profesorek Laitnerové a Zubalíkové vyrazili do archivu. Spousta našich spolužáků ale byla líná, a proto k archivu dojeli autem.

HISTORIE ARCHIVU

Počátky dnešního okresního archivu je třeba hledat především v původním archivu města Rakovníka. Na počátku padesátých let vznikala jednotná archivní organizace, jejímž nejnižším článkem se staly archivy okresní. V době územně správní reformy provedené roku 1960 se k

„ČÍM SE ARCHIV VLASTNĚ ZABÝVÁ?“

Tuto otázku jsme položili naší průvodkyni a její odpověď zněla takto: „Státní okresní archiv se zabývá uchováváním, ochraňováním, evidováním a zpřístupňováním historicky cenných písemných pramenů (listin) a to buď jednotlivých obcí, které spadají do správy okresu (u nás Rakovnicko) nebo z dějin České republiky. Ze státních listin zde můžete vidět Zlatou bulu sicilskou nebo mapy Českého království z doby Přemyslovců. Z okresních například – právo pro Rakovník vařit pivo či mít hradby, výučné listy ze středních škol v Rakovníku nebo z Nového Strašecí, starou mapu našeho okresu a kroniky některých obcí.“

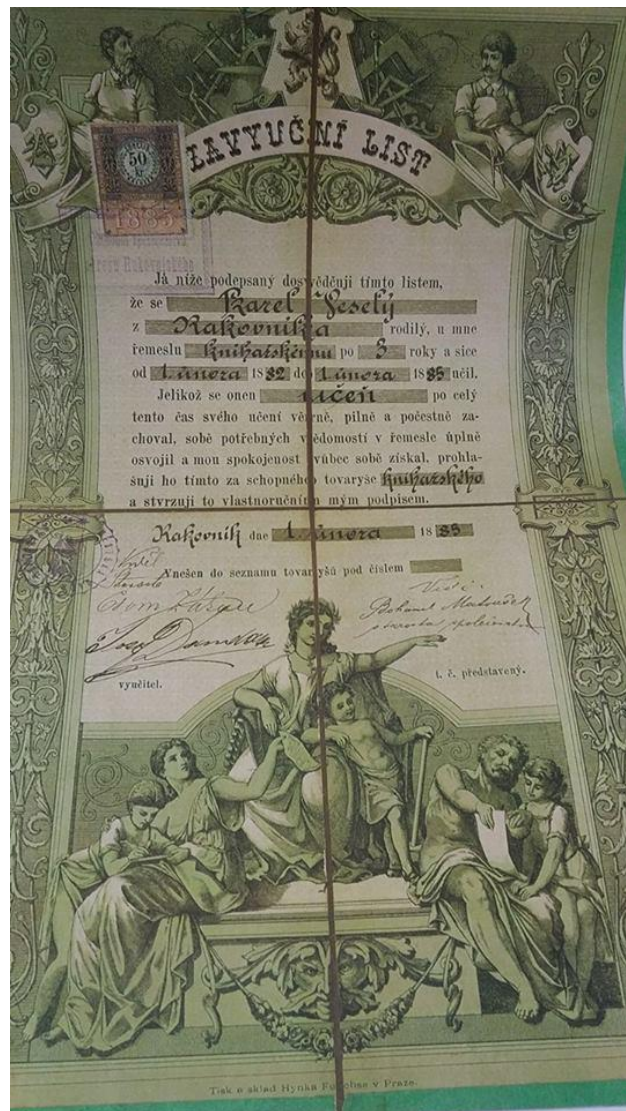
LABORATOŘ, ARCHIVNÍ SKLAD

Místnost, kde se zpracovávají, upravují a zapisují nově získané listiny. Ty jsou pak zařazeny do vazačů, desek či kronik a nadepsány názvem obce, ke které se vztahují. Poté jsou uloženy do skladu do příslušného řádku. Každá obec má svůj řádek.

STUDOVNA

Zde se konají výstavy na jakékoliv téma, různé debaty o významných listinách či osobnostech spjatých s Rakovnickem. Člověk zde může nahlédnout do kroniky své obce nebo si prohlédnout staré listiny. Zde také náš výlet skončil, paní průvodkyni jsme potleskem poděkovali za krásnou přednášku a ona nám na oplátku poděkovala za naše slušné chování. V archivu nikdo z nás pracovat asi nebude, jelikož naše psaní není zrovna nejlepší a nemáme dostatečnou trpělivost při zkoumání písemných pramenů... jednoduše řečeno nemáme moc v lásce čtení.

okresnímu archivu Rakovník přidružil okresní archiv Nové Strašecí a přebíral se materiál z Jesenicka a Křivoklátska. V roce 2002 se archiv stal vnitřní organizační jednotkou Státního oblastního archivu v Praze, celkem jich je v České republice 7.

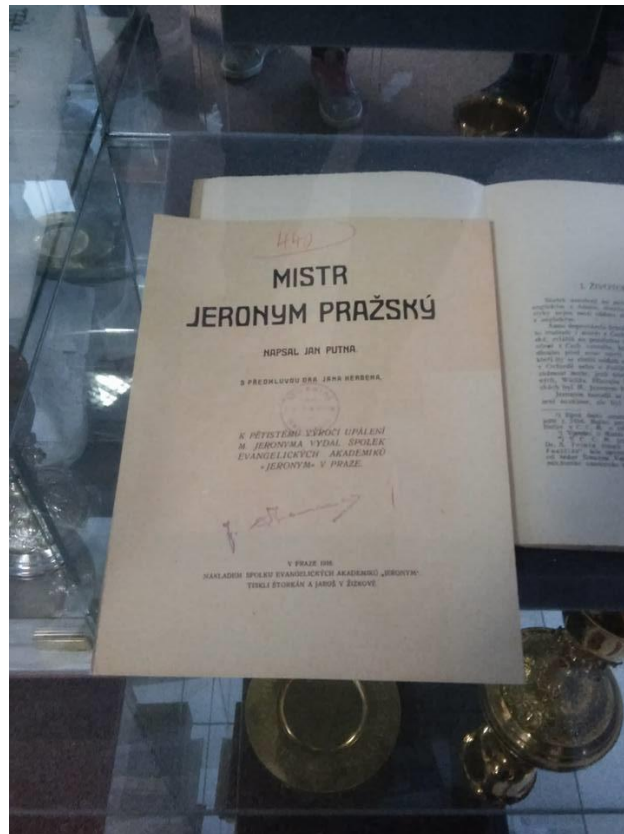

Třída 3. A

O Jeronýmu Pražském

Byl to český filozof, náboženský myslitel. Pocházel z Nového Města pražského, kde se narodil někdy v letech 1378 – 1380. Na studiích v Praze na vysokém učení se sblížil s Janem Husem. V roce 1398 ukončil studium s titulem bakalář a odjel studovat do Oxfordu.

Zde se seznámil s učením anglického reformátora Jana Viklefa a po ukončení studia přivezl z Anglie Viklefovy spisy. Byl mistrem čtyř univerzit (Paříž, Heidelberg, Kolín nad Rýnem, Praha). V roce 1403 se vypravil do Palestiny a Jeruzaléma. Od roku 1407 působil Jeroným na pražské univerzitě. V roce 1410 byl už opět ve Vídni, kde jej uvěznili a obvinili z kacířství, ale soudu se vyhnul útekem. O dva roky později se účastnil odpustkových bouří v Praze. Přání poznat zvláštnosti pravoslavné bohoslužby ho roku 1413 přivedlo na Rus a Litvu, navštívil také polské země. Jako zastánce Viklefa a Jana Husa byl pronásledován, vydal se na Kostnický koncil, ale v květnu 1415 jej uvrhli do žaláře a byl souzen. Byl upálen na stejném místě jako Hus necelý rok po Husově popravě. Vedle Jana Husa ho uctívá jako mučedníka nejen Církev československá husitská, ale též pravoslavní a starokatolíci.

Jeronýmské poutě v Hostokryjích

Náboženské změny po vzniku první republiky neminuly ani obec Hostokryje na Rakovnicku. Roli nejsilnějšího vyznání zde získala Církev československá, ke které se nyní hlásilo 48 % obyvatel vsi. Stoupenci nové církve ustanovili radu starších a pokoušeli se získat k bohoslužbám hřbitovní kostel sv. Štěpána v sousedních Senomatech. V samotných Hostokryjích totiž kromě polorozpadlé kaple nebyl k dispozici žádný sa-

kránní objekt. Úsilí Církve československé ale skončilo s nezdarem a věřící se tak museli spokojit s prostorem hostokryjské školy. Do celé situace nicméně vstoupila samospráva obce. V roce 1921 rozhodla zbudovat novou kapli. Z finančních důvodů však k samotné stavbě došlo až v roce 1923. Přes nesouhlas starosty zastupitelstvo prosadilo, aby obecní kaple nesla ideové prvky Církve československé.

Den v muzeu

Dne 22. března jsme navštívili Muzeum T.G.M. v Rakovníku. Cílem naší návštěvy bylo nejen dozvědět se něco o velikonočních tradicích tady v Rakovníku a okolí, ale i vyzkoušení pletení pomlázky nebo vytváření dekorací.

V první polovině naší návštěvy jsme měli odbornou přednášku pod vedením paní Šmídové, která nám podrobně vysvětlila pojmy, které se vážou k Velikonocím a také jsme se dozvěděli něco nového o tradicích u nás a v okolí. Po této dosti poutavé přednášce jsme dostali chvíli volna, kdy se přednášecí místnost začala měnit. Utvořili jsme skupinky a dostali misky. Pomocí různých ozdob a dekorací, které jsme měli k dispozici od muzea, paní profesorky, či jsme něco přinesli sami, vytvořili jsme několik naaranžovaných misek. Tvoření finálních velikonočních dekorací se ujaly holky, kluci měli totiž na práci již zmíněné pletení pomlázek. Kolem jedenácté jsme měli

všichni hotové své zadané úkoly a mohli se přesunout do vrchních pater muzea. Zde jsme si poslechli pár slov o panovnících českých zemí – v místnosti byly vyobrazené řezby všech panovníků a jejich manželek od Přemyslovců až po Habsburky. Dostali jsme také úkoly, s kterými jsme si poradili celkem snadno. Do skupinek jsme dostali jednoho panovníka, kterého jsme museli najít a dle předmětů, které byly vyobrazeny u panovníka, jsme měli zjistit, proč a jakým způsobem se k panovníkovi vážou. Nakonec jsme si vyrobili Svatováclavskou korunu, vzali si naše vyrobené pomlázky a dekorace a rozešli se příjemně naladěni domů.

Rozhovor s paní profesorkou Košíkovou

Jak slavíte Velikonoce, máte nějaké zvláštní zvyky?

Náš zvyk spočívá v tom, že místo pamihoda říkáme pomihada. Dříve jsme pěstovali osení, ale čím jsem starší, tím jsem línější ho pořídit, proto skončím asi u sázení ředkviček.

Jakou techniku používáte na barvení vajec?

Nejvíce se mi vždy osvědčilo barvení klasickými barvami s batikou, trojlístky či listy smetánky, protože nejlépe drží. Vždy začínám žlutou barvou dospodu.

Pečete beránka? Máte nějaký tradiční velikonoční oběd?

Beránka kupuji v různých velikostech, nejlepší je biskupský, který se doma tak neupeče. Klasický mazanec ale děláme. Tradiční oběd, může být jakýkoliv, tradičním ho dělá velikonoční nádivka.

Rozhovor s paní Šmídovou

Jak slavíte Velikonoce, máte nějaké zvláštní zvyky?

Velikonoce slavíme tradičně. Peču každý rok beránka v rodinné formě, samozřejmě bochánky. Mám domácí pekárnu, ve které si nechám těsto zadělat. Peču také perníčky, jejich zdobení je ovšem velmi pracné.

Co se týče výzdoby tak tu se snažím směřovat do přírodních materiálů, které mám mnohem radši, více to souvisí s jarem. Samozřejmě pleteme také pomlázky.

Jakou techniku používáte na barvení vajec?

Pokud mám čas tak je má oblíbená technika barvení v cibulových slupkách. Když jsou v přírodě rostlinky, tak je připlácnu na vajíčko a dám to v silonce uvařit do vody s cibulovými slupkami. Když mám hodně času, tak vajíčka obarvím jen v cibulových slupkách a pokouším se vyškrabovat ornamenty, bohužel je to velice pracné. Nakonec je vždy namažu sádlem, aby se hezky leskla.

Máte nějaký tradiční velikonoční oběd?

V sobotu a neděli se snažím uvařit pestřejší jídlo a na pondělí si vždy uvařím předem, většinou to vždy končí bramborovým salátem a řízký.

Třída 2. L

KVÍZ

1. Co je to pučálka?

- a) Polévka
- b) Lidový kroj
- c) Naklíčený hrášek

2. Co je to popelec?

- a) Magický popel z loňských kočiček
- b) Rošt v kamnech
- c) Pletenec s mákem

3. Kdo/Co je to Morena?

- a) Smrtka
- b) Hospodyňka
- c) Cikánka

4. Jak označujeme velikonoční středu?

- a) Černá
- b) Škaredá
- c) Červená

Řešení kvízu:

1c 2a 3a 4b

Exkurze po institucích v Rakovníku

V úterý 22. března 2016 jsme strávili příjemné dopoledne mimo budovu naší školy. Ráno jsme se společně vypravili do dětského oddělení Městské knihovny

Během přednášky Romana Hartla „Pražáci v Rakovníku“ byla zmíněna jména: Zikmund Winter, Josef Čermák, F. A. Libra, Emil Sommerschuh a další osobnosti, které ovlivnily kulturu na Rakovnicku. O Zikmundu Wintrovi jsme určité znalosti již měli, jeho Rakovnické obrázky a především povídka Nezbedný bakalář je velmi známá. Nová pro nás byla osoba např. F. A. Libry, který byl známým architektem a je úzce spojen i s Masarykovou obchodní akademií. Další významnou osobností byl Josef Čermák, starosta města Rakovníka, který se do historie města

zapsal velmi výrazně. V neposlední řadě Emil Sommerschuh, majitel továrny „šamotka“. Výrazně ovlivnil rozvoj keramické mozaiky a dodnes je možné vidět výrobky jeho firmy na fasádě restaurací Černý orl a Slavie.

Další zastávkou na naší cestě byla historická Roubenka Lechnýřovna, zde jsme si prohlédli aktuální výstavu na téma „My čteme. A vy?“ a také stálou výstavu loutek.

Tato exkurze nás velmi zaujala, byla velmi zajímavá a poučná.

Třída 1. A